

ที่ กค 0100 / 18634

กระทรวงการคลัง
ถนนพระราม 6 กทม 10400

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 8184 ท.3
วันที่ 1 มิ.ย. 2550 ล. 8-50
ส.ก. 3/460
วันที่ 1 มิ.ย. 2550
เวลา 9.25

๒๘ กันยายน 2550

เรื่อง ขอบทุนประเดิมให้แก่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. 2550

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. พระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. 2550
2. ประมาณการค่าใช้จ่ายในการลงทุนจัดตั้งสำนักงานและค่าใช้จ่ายจำเป็นฉุกเฉินประกอบการ
ขอทุนประเดิม
3. แผนงานและประมาณการรายรับ-รายจ่าย จำนวน 1 ชุด

ด้วยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. 2550 มาตรา 17 บัญญัติให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) ขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับ ส่งเสริม และพัฒนาการประกอบธุรกิจประกันภัยตามนโยบายและมติของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมธุรกิจประกันภัย (คปภ.) โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแล โดยทั่วไปซึ่งกิจการของสำนักงาน และมาตรา 21 บัญญัติให้ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงาน ประกอบด้วย (2) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม ดังรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยรายการที่ 1

กระทรวงการคลัง ขอเรียนว่า เพื่อให้การดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เห็นควรขอรับการสนับสนุนทุนประเดิมจากรัฐบาล โดยมีเหตุผลประกอบการพิจารณา ดังนี้

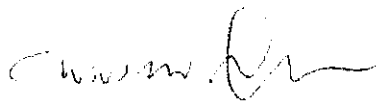
1. สำนักงาน คปภ. เป็นหน่วยงานรับโอนอำนาจ หน้าที่ ทรัพย์สิน หนี้สินและบุคลากรจากกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ โดยจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านการกำกับดูแล พัฒนา ส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และในด้านการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยและประชาชน รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความชำนาญการให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ในรูปแบบองค์กรใหม่และแนวทางกำกับตามมาตรฐานสากลได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายลงทุนในการจัดซื้ออาคารที่ทำการใหม่และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน อีกทั้งยังบ่งบอกรณณฉุกเฉินที่เพียงพอ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ ดังรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยรายการที่ 2

2. ตามมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. 2550 บัญญัติให้บริษัทประกันภัยนำส่งเงินสมทบให้แก่สำนักงาน คปภ. ทุกรอบสามเดือน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะกรรมการและสำนักงานงาน คปภ. ซึ่งด้วยเหตุผลด้านรอบปีบัญชี และการเตรียมความพร้อมของบริษัทประกันภัย สมควรที่จะกำหนดให้บริษัทประกันภัยเริ่มส่งเงินสมทบงวดแรกในเดือนเมษายน 2551 ซึ่งจะมีผลให้สำนักงาน คปภ. ไม่มีเงินทุนสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในระยะแรก โดยจะได้รับเงินงบประมาณประจำปี 2551 ตามพระราชบัญญัติงบประมาณ พ.ศ. 2551 ในส่วนหมวดเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินต่างๆ ที่จ่ายควบกับเงินเดือนสำหรับข้าราชการและลูกจ้างที่ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานของสำนักงาน คปภ.

ด้วยเหตุผลดังกล่าว กระทรวงการคลังเห็นควรขอรับการสนับสนุนทุนประเดิม จำนวน 1,500,000,000 บาท (หนึ่งพันห้าร้อยล้านบาท) ให้สำนักงาน คปภ. เพื่อเป็นงบลงทุนในการจัดซื้อ/เช่าอาคารที่ทำการใหม่ การตกแต่ง ขนย้าย ตลอดจนอุปกรณ์และเครื่องใช้สำนักงาน เพื่อรองรับการปฏิบัติงานของสำนักงานทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค 75 จังหวัด กับทั้งเป็นงบสำรองฉุกเฉินและค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยตามมาตรฐานสากล โดยค่าใช้จ่ายจำนวนดังกล่าวให้สามารถถัวจ่ายได้ ทั้งนี้ สำนักงาน คปภ. ได้จัดทำแผนงานและประมาณการรายรับ-รายจ่ายประจำปี ดังรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยรายการที่ 3 เพื่อประกอบการพิจารณาในภาพรวมด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเรียนคณะรัฐมนตรีเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติทุนประเดิมให้สำนักงาน คปภ. โดยนำมาจากงบกลางจำนวน 1,500,000,000 บาท (หนึ่งพันห้าร้อยล้านบาท) ด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและ
ส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

โทร. 0-2547-4544

โทรสาร 0-2547-4546

พระราชบัญญัติ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติคุ้มครอง

ผู้ประสพภัยจากโรค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสพภัยจากโรค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ และบรรดากฎหมายกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าวให้คงใช้บังคับต่อไป ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

เพื่อประโยชน์แห่งการนำพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งตามวรรคหนึ่งมาใช้บังคับ ให้คำบางคำในพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งนั้น มีความหมายดังต่อไปนี้

(๑) ในพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์” ในมาตรา ๕ ให้ความหมายถึง “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง”

คำว่า “รัฐมนตรี” ในมาตรา ๗ วรรคสาม มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ มาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๘ ให้ความหมายถึง “คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย”

คำว่า “อธิบดีกรมการประกันภัย” ในมาตรา ๔ และมาตรา ๑๑๐ วรรคสี่ ให้ความหมายถึง “เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย”

คำว่า “นายทะเบียน” ในมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ วรรคสอง และมาตรา ๗๐ ให้ความหมายถึง “คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย”

คำว่า “กรมการประกันภัย” ในมาตรา ๖๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๑๐ ให้ความหมายถึง “สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย”

คำว่า “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๓๑ (๑๗) ให้ความหมายถึง “คณะกรรมการบริษัท”

คำว่า “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๑๑๑ ให้ความหมายถึง “คณะกรรมการเปรียบเทียบ”

(๒) ในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕

คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์” ในมาตรา ๖ ให้ความหมายถึง “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง”

คำว่า “รัฐมนตรี” ในมาตรา ๘ วรรคสาม มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๗ มาตรา ๘๒ และมาตรา ๙๓ ให้ความหมายถึง “คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย”

คำว่า “อธิบดีกรมการประกันภัย” ในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๑๖ ให้ความหมายถึง “เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย”

คำว่า “นายทะเบียน” ในมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๑ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๓ วรรคสอง มาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๗ ให้ความหมายถึง “คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย”

คำว่า “กรมการประกันภัย” ในมาตรา ๖๖ มาตรา ๘๗ มาตรา ๑๑๕ และมาตรา ๑๑๖ ให้ความหมายถึง “สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย”

คำว่า “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๓๓ (๑๖) ให้ความหมายถึง “คณะกรรมการบริษัท”

คำว่า “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๕๗ ให้ความหมายถึง “คณะกรรมการควบคุมบริษัท”

คำว่า “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๑๑๗ ให้ความหมายถึง “คณะกรรมการเปรียบเทียบ”

(๓) ในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์” ในมาตรา ๕ ให้ความหมายถึง “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง”

คำว่า “รัฐมนตรี” ในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๔ ให้ความหมายถึง “คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย”

คำว่า “ปลัดกระทรวงพาณิชย์” ในมาตรา ๖ ให้ความหมายถึง “ปลัดกระทรวงการคลัง”

คำว่า “อธิบดีกรมการประกันภัย” ในมาตรา ๑๐ ทวิ วรรคหก ให้ความหมายถึง “คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย”

คำว่า “อธิบดีกรรมการประกันภัย” ในมาตรา ๔ มาตรา ๖ และมาตรา ๑๐ ทวิ วรรคสาม ให้หมายความถึง “เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย”

คำว่า “กรรมการประกันภัย” ในมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ให้หมายความถึง “สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย”

คำว่า “ผู้แทนกระทรวงการคลัง” ในมาตรา ๖ ให้หมายความถึง “ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์” มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

“บริษัทประกันภัย” หมายความว่า บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยและบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

“การประกอบธุรกิจประกันภัย” หมายความว่า การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย การประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับ

หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่น้อยกว่าหกคนแต่ไม่เกินแปดคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจากผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย บัญชี บริหารธุรกิจ การเงิน เศรษฐศาสตร์ หรือการประกันภัย ด้านละไม่เกินสองคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทย และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือพ้นโทษ หรือพ้นระยะเวลาการลงโทษ หรือรอการกำหนดโทษแล้ว

(๔) เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการบริษัทประกันภัย

(๕) เป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของราชการส่วนท้องถิ่น

(๖) เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๗) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๘) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๙ เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งใหม่ ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

(๔) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกเพราะบกพร่องหรือทุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ หรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบาย กำกับ ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจประกันภัย อำนาจหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และแนวปฏิบัติในการประกอบธุรกิจประกันภัย ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และแนวปฏิบัติในการกำกับ ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจประกันภัย

(๓) ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการออกกฎกระทรวงและประกาศตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย กฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และเรื่องอื่นที่รัฐมนตรีมอบหมาย

(๔) ประกาศกำหนดอัตราเงินสมทบที่จะเรียกเก็บโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๓

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ความเห็นชอบการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย

(๖) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเลขาธิการ

(๗) กำหนดแผน กลยุทธ์ และแนวทางการบริหารงานของสำนักงาน

(๘) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดองค์กร การเงิน การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป การพัสดุ การตรวจสอบภายใน รวมตลอดทั้งการสงเคราะห์และสวัสดิการต่าง ๆ ของสำนักงาน

(๙) อนุมัติแผนการดำเนินงาน แผนการใช้จ่ายเงินและงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน

(๑๐) ควบคุมการบริหารงานและการดำเนินการของสำนักงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ข้อบังคับตาม (๘) ถ้ามีการจำกัดอำนาจเลขาธิการในการทำนิติกรรมกับบุคคลภายนอก ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๔ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคำสั่งทางปกครองและคณะกรรมการที่มีอำนาจ ดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับกับการ ทำคำสั่งทางปกครองและการประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ บรรดาคำสั่งทางปกครองของเลขาธิการในฐานะนายทะเบียนตามกฎหมาย ว่าด้วยการประกันวินาศภัย กฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถ ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๑๖ ให้กรรมการและอนุกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

มาตรา ๑๗ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ ประกันภัยขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ

สำนักงานมีฐานะเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๑๘ ให้สำนักงานมีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียงและ จะตั้งสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดก็ได้

มาตรา ๑๙ กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการ
 - (๒) กำกับ ส่งเสริม และพัฒนาการประกอบธุรกิจประกันภัยตามนโยบายและมติของคณะกรรมการ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และแนวปฏิบัติที่คณะกรรมการกำหนด
 - (๓) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัยเพื่อส่งเสริม พัฒนาและกำกับดูแลการประกอบธุรกิจประกันภัย
 - (๔) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ
 - (๕) ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน
 - (๖) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศ ในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงาน
 - (๗) จัดให้มีและให้ทุนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงาน
 - (๘) ลงทุนหาผลประโยชน์ในกิจการที่ไม่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจประกันภัยตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด
 - (๙) เรียกเก็บและรับเงินสมทบ เงินเพิ่ม ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทนหรือค่าบริการในการดำเนินงาน
 - (๑๐) จัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการ และสำนักงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
 - (๑๑) ปฏิบัติงานอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน
- มาตรา ๒๑ ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงานประกอบด้วย
- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๔๕
 - (๒) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม
 - (๓) เงินสมทบตามมาตรา ๔๓
 - (๔) เงินเพิ่มตามมาตรา ๔๔
 - (๕) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินงาน
 - (๖) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
 - (๗) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของสำนักงาน
- มาตรา ๒๒ บรรดารายได้ทั้งปวงที่สำนักงานได้รับจากการดำเนินงานในปีหนึ่ง ๆ ให้ตกเป็นของสำนักงานเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม

เช่น ค่าบำรุงรักษาและค่าเสื่อมราคา ประโยชน์ตอบแทนของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการและพนักงาน เงินสมทบกองทุนเพื่อการสวัสดิการและการสงเคราะห์ และเงินสำรองเพื่อใช้จ่ายในกิจการของ สำนักงานหรือเพื่อการอื่น

รายได้ตามวรรคหนึ่งไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๓ ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบุคคลใด จะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสำนักงานในเรื่องทรัพย์สินของสำนักงานมิได้

มาตรา ๒๔ ให้สำนักงานมีเลขาธิการคนหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยความเห็นชอบ ของคณะรัฐมนตรีจากบุคคลที่คณะกรรมการคัดเลือก

มาตรา ๒๕ ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขาธิการต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา

มาตรา ๒๖ ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นเลขาธิการ

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือพ้นโทษหรือพ้นระยะเวลาการ ลงโทษหรือรอการกำหนดโทษแล้ว

(๔) เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการบริษัทประกันภัย

(๕) เป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่น ของรัฐหรือของราชการส่วนท้องถิ่น

(๖) เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๗) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของ พรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๘) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของเลขาธิการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๒๘ เลขาธิการอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

เลขาธิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๒๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๖

(๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๓๖

(๕) คณะกรรมการมีมติให้ออกเพราะบกพร่องหรือทุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๓๐ ให้เลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง และรับผิดชอบในการดำเนินงานทั้งปวงของสำนักงาน

ในการบริหารกิจการของสำนักงาน เลขาธิการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๓๑ ให้มีรองเลขาธิการตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดเพื่อช่วยเลขาธิการในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เลขาธิการมอบหมาย

มาตรา ๓๒ เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานตำแหน่งรองเลขาธิการ ผู้บริหารระดับสูง และผู้ตรวจสอบภายใน ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับหรือมติที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ เลขาธิการจะมอบอำนาจให้พนักงานกระทำการใดแทนก็ได้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ให้ผู้ได้รับมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งมีอำนาจหน้าที่อย่างเดียวกับเลขธิการในเรื่องที่ได้รับมอบอำนาจนั้น

มาตรา ๓๔ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขธิการเป็นผู้แทนสำนักงาน เพื่อการนี้ เลขธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดกระทำการแทนก็ได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขธิการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งรองเลขธิการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนเลขธิการ ในกรณีที่ไม่มีรองเลขธิการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนเลขธิการ

ให้ผู้รักษาการแทนเลขธิการตามวรรคหนึ่งมีอำนาจหน้าที่อย่างเดียวกับเลขธิการ

มาตรา ๓๖ เลขธิการต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญากับสำนักงานหรือในกิจการที่กระทำให้แก่สำนักงาน ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์ในการลงทุนโดยสุจริต ในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นนั้นไม่เกินอัตราตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่บุพการี คู่สมรส ผู้สืบสันดาน หรือบุพการีของคู่สมรสของเลขธิการกระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเลขธิการมีส่วนได้เสียในกิจการของสำนักงาน

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีที่เลขธิการได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการให้เป็นกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่สำนักงานเป็นผู้ถือหุ้น

มาตรา ๓๗ นิติกรรมใดที่ทำขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามมาตรา ๓๖ ไม่มีผลผูกพันสำนักงาน

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งเลขธิการดำรงตำแหน่งใดในบริษัทประกันภัย เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

หมวด ๓

การตรวจสอบและการบัญชี

มาตรา ๓๙ ให้สำนักงานวางและรักษาไว้ซึ่งบัญชีที่เป็นไปตามหลักสากลและสอดคล้องกับระบบการบัญชีที่กระทรวงการคลังได้วางไว้

มาตรา ๔๐ ให้สำนักงานจัดให้มีการตรวจสอบภายในเป็นประจำ

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนเป็นคณะกรรมการตรวจสอบ เพื่อเสนอความเห็นเกี่ยวกับผลการตรวจสอบภายในต่อคณะกรรมการ

ในการตรวจสอบภายใน ให้ผู้ตรวจสอบภายในรายงานผลการตรวจสอบโดยตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบ

ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีอิสระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงาน

มาตรา ๔๒ ให้ผู้สอบบัญชีรายงานผลการสอบบัญชีต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้สำนักงานเผยแพร่งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้วภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีรับทราบ

หมวด ๔

เงินสมทบ

มาตรา ๔๓ ให้บริษัทประกันภัยนำส่งเงินสมทบให้แก่สำนักงานทูกรอบสามเดือนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะกรรมการและสำนักงาน

อัตราเงินสมทบที่บริษัทประกันภัยต้องนำส่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีโดยคำนึงถึงรายจ่ายที่เหมาะสมในการดำเนินงานของคณะกรรมการตลอดทั้งแผนการดำเนินงาน แผนการใช้จ่ายเงินและงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน แต่ต้องไม่เกินร้อยละศูนย์จุดห้าของเบี้ยประกันภัยที่บริษัทประกันภัยได้รับจากผู้เอาประกันภัยทูกรอบสามเดือน ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีอาจประกาศให้บริษัทประกันภัยงดการนำส่งเงินสมทบเป็นการชั่วคราวก็ได้

มาตรา ๔๔ บริษัทประกันภัยซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือนำส่งเงินสมทบโดยไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๔๓ ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ไม่ได้นำส่งหรือนำส่งไม่ครบ

หมวด ๕
ความสัมพันธ์กับรัฐบาล

มาตรา ๔๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสำนักงาน เพื่อการนี้จะสั่งให้สำนักงานชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็นหรือทำรายงานเสนอ และมีอำนาจสั่งยับยั้งการกระทำของสำนักงานที่เห็นว่าขัดต่อนโยบายของรัฐบาล

ในกรณีที่คณะกรรมการหรือสำนักงานต้องเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรี ให้สำนักงานนำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๔๗ บริษัทประกันภัยใดฝ่าฝืนไม่นำส่งเงินสมทบหรือส่งเงินสมทบไม่ครบตามจำนวน ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท และถ้าเป็นการกระทำความผิดต่อเนื่อง ให้ปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งแสนบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๔๘ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้มีจำนวนสามคนและคนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้เปรียบเทียบและผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๙ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ เงินของกองทุน เพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย เงินของกองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันชีวิต เงินของกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย หนี้ สิทธิ และภาระผูกพันของกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับงานประกันวินาศภัย งานประกันชีวิต และงานคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ที่มีอยู่ในวันที่

พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสำนักงาน เว้นแต่การดำเนินคดีและการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการหรือลูกจ้างและเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำและเงินต่าง ๆ ที่จ่ายควบกับเงินเดือนซึ่งมีผู้ครองอยู่ให้โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์

มาตรา ๕๐ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นกรรมการ และให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิบดีกรมการประกันภัย เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งและผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิบดีกรมการประกันภัยปฏิบัติหน้าที่ที่คณะกรรมการและเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีคณะกรรมการหรือเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๒ ให้ข้าราชการและลูกจ้างของกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์ และให้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงาน โดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์

ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างรวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงาน แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้

มาตรา ๕๒ ข้าราชการและลูกจ้างตามมาตรา ๕๑ ซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงาน ให้แจ้งความจำนงค์เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สำหรับผู้ไม่ได้แจ้งความจำนงค์ภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการและลูกจ้างตามวรรคหนึ่งให้ดำรงตำแหน่งใดในสำนักงานให้เป็นไปตามอัตราค่าจ้าง คุณสมบัติและอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างที่คณะกรรมการกำหนด แต่การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งถูกดำเนินคดีหรือดำเนินการทางวินัยจะกระทำได้เมื่อการดำเนินคดีหรือการดำเนินการทางวินัยนั้นสิ้นสุดลงแล้ว

ให้โอนเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำและเงินต่าง ๆ ที่จ่ายควบกับเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานตามวรรคสอง ไปเป็นของสำนักงานนับแต่วันที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการตามมาตรานี้ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

การบรรจุและแต่งตั้งลูกจ้างตามมาตรานี้ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่งหรือทางราชการเลิกจ้างโดยไม่มีความคิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการประกอบธุรกิจประกันภัยได้พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว รูปแบบการประกันภัยมีความหลากหลาย มีเงินหมุนเวียนในธุรกิจนี้หลายหมื่นล้านบาทในแต่ละปี และผู้เอาประกันภัยได้เพิ่มจำนวนขึ้นเป็นอย่างมาก การประกอบธุรกิจประกันภัยจึงมีลักษณะเป็นธุรกรรมทางการเงินประเภทหนึ่งซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อระบบเศรษฐกิจและการเงินของประเทศและต่อผู้เอาประกันภัยซึ่งเป็นผู้บริโภค องค์การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจประกันภัย จึงต้องมีความคล่องตัวเพื่อทันต่อพัฒนาการของธุรกิจนี้ และต้องมีอิสระในการดำเนินงาน เพื่อให้การกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยเป็นไปตามหลักวิชาการด้านการประกันภัย แต่การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจประกันภัยในปัจจุบันเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับลักษณะของการประกอบธุรกิจประกันภัยที่เป็นธุรกรรมทางการเงินที่ควรอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงการคลัง นอกจากนี้ กรมการประกันภัยมีฐานะเป็นส่วนราชการจึงไม่มีความคล่องตัวและขาดความเป็นอิสระในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจประกันภัย ดังนั้น เพื่อให้การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจประกันภัยและการคุ้มครองสิทธิของผู้เอาประกันภัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กรณีจึงสมควรให้มีคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยที่มีความเป็นอิสระและคล่องตัวในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยขึ้นเป็นการเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประมาณการรายจ่ายประกอบการขอรับทุนประเดิม

หน่วย: ล้านบาท

ลำดับ ที่	รายการ	งบประมาณ (ล้านบาท)	ปี พ.ศ. 2551				ปี พ.ศ. 2552				ปี พ.ศ. 2553				ปี พ.ศ. 2554				ปี พ.ศ. 2555			
			มค.-มีค.	เมย.-มิย.	กค.-กย.	ตค.-ธค.	มค.-มีค.	เมย.-มิย.	กค.-กย.	ตค.-ธค.	มค.-มีค.	เมย.-มิย.	กค.-กย.	ตค.-ธค.	มค.-มีค.	เมย.-มิย.	กค.-กย.	ตค.-ธค.	มค.-มีค.	เมย.-มิย.	กค.-กย.	ตค.-ธค.
1	ค่าจัดซื้ออาคารสำนักงาน	750				750																
2	ค่าจัดซื้ออาคารสำนักงาน จังหวัดใหญ่(ภาค) (7*12	84			84																	
3	ค่าจัดซื้ออาคารสำนักงาน จังหวัดอื่น (68*7)	476			70	70	70	70	70	70	56											
4	ค่าขนย้ายสำนักงานส่วนกลาง	10					10															
5	ค่าขนย้ายสำนักงานจังหวัด (75*100,000)	7.5			1.70	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	0.800											
6	ค่าติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ	20					10	10														
7	ค่าปรับปรุงสำนักงาน	112				112																
8	เงินทุนหมุนเวียน	40.5				40.5																
	รวม	1,500.00	0	0	155.7	973.50	91.00	81	71	71	56.8	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

คำอธิบายรายการ

- รายการที่ 1 ค่าจัดซื้ออาคารสำนักงาน เพื่อใช้เป็นที่ทำการของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย จำนวนประมาณ 750 ล้านบาท โดยจะดำเนินการจัดซื้อในช่วงเดือนตุลาคม - ธันวาคม 2551
- รายการที่ 2 ค่าจัดซื้ออาคารสำนักงาน เพื่อใช้เป็นที่ทำการของศูนย์ช่วยเหลือประชาชนด้านการประกันภัยภาค จำนวน 7 แห่ง ได้แก่จังหวัดเชียงใหม่ นครสวรรค์ ขอนแก่น นครราชสีมา ชลบุรี นครปฐม และสุราษฎร์ธานี จำนวนภาคละประมาณ 12 ล้านบาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 84 ล้านบาท โดยจะดำเนินการจัดซื้อในช่วงเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2551
- รายการที่ 3 ค่าจัดซื้ออาคารสำนักงานจังหวัด เพื่อใช้เป็นที่ทำการของศูนย์ช่วยเหลือประชาชนด้านการประกันภัยจังหวัด จำนวน 68 จังหวัด ๆ ละประมาณ 7 ล้านบาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 476 ล้านบาท โดยมีแผนการดำเนินงานดังต่อไปนี้
- จัดซื้อในปี 2551 จำนวน 20 สำนักงาน เป็นจำนวนเงินประมาณ 140 ล้านบาท
 - จัดซื้อในปี 2552 จำนวน 40 สำนักงาน เป็นจำนวนเงินประมาณ 280 ล้านบาท
 - จัดซื้อในปี 2553 จำนวน 8 สำนักงาน เป็นจำนวนเงินประมาณ 56 ล้านบาท
- รายการที่ 4 ค่าขนย้ายสำนักงานส่วนกลาง จากที่ทำการเดิมไปยังที่ทำการใหม่ จำนวนประมาณ 10 ล้านบาท โดยจะดำเนินการใช้จ่ายในช่วงเดือนมกราคม - มีนาคม 2552
- รายการที่ 5 ค่าขนย้ายสำนักงานภาคและสำนักงานจังหวัด จากที่ทำการเดิมไปยังที่ทำการใหม่ จำนวน 75 แห่ง ๆ ละประมาณ 1 แสนบาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 7.5 ล้านบาท ตามประมาณการจัดซื้อในแต่ละปีที่ปรากฏในรายการที่ 2 และ 3
- รายการที่ 6 ค่าติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์และสารสนเทศในอาคารสำนักงานใหม่ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานและเชื่อมโยงเครือข่ายการทำงานกับสำนักงานภาค/จังหวัด/บริษัทประกันภัย และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง จำนวนประมาณ 20 ล้านบาท
- รายการที่ 7 ค่าปรับปรุง/ตกแต่งสำนักงาน ทั้งสำนักงานใหญ่ และสำนักงานภาค จำนวนประมาณ 112 ล้านบาท
- รายการที่ 8 เงินทุนหมุนเวียน เพื่อใช้เป็นการใช้จ่ายสำรองในกรณีฉุกเฉิน จำนวนประมาณ 40.5 ล้านบาท
- หมายเหตุ ค่าใช้จ่ายทุกรายการสามารถถัวจ่ายได้

(ร่าง)

แผนงาน ปี 2551 – 2555

ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
(คปภ.)

การวางแผนงานของ คปภ. ได้กำหนดระยะเวลาดำเนินการต่อเนื่องไว้ 5 ปี และมีการกำหนดแผนงานปีต่อปี เพื่อให้แผนการปฏิบัติงานมีความชัดเจน ตรงตามเป้าหมาย และสามารถประเมินผลได้ โดยในการจัดทำแผนงานสำหรับ 5 ปีข้างหน้า คปภ. ได้คำนึงถึงสภาพเหตุการณ์ที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจประกันภัย ทั้งที่เป็นปัจจัยภายนอก เช่น การไหลเวียนของเงินลงทุนจากต่างประเทศ ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ราคาน้ำมัน และอัตราดอกเบี้ย การลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐ การเปิดเสรีการค้าและการเงิน และการมีประชากรที่เป็นผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ส่วนปัจจัยภายในของระบบประกันภัยไทย ได้แก่ ความแตกต่างในขนาดของบริษัทประกันภัย หลักธรรมาภิบาลที่ยังไม่ได้นำมาใช้อย่างสมบูรณ์ การขาดเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยง และจำนวนผู้เอาประกันภัยยังมีสัดส่วนที่น้อยมาก

จากสภาพแวดล้อมดังกล่าวข้างต้นก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อระบบประกันภัยไทย คือ ประชาชนอาจขาดความเชื่อถือในสินค้าและบริการของธุรกิจประกันภัย บริษัทประกันภัยไม่สามารถสร้างยอดขายได้ตามที่ต้องการ ก่อให้เกิดปัญหาด้านความมั่นคงทางฐานะการเงินของบริษัทประกันภัย และอาจไม่สามารถแข่งขันได้ในระยะยาว ดังนั้น เพื่อปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพทุกด้านของระบบประกันภัยไทยให้พร้อมรองรับการเติบโตและรับมือกับการแข่งขันที่จะมีมากขึ้นในอนาคต คปภ. จึงได้วางทิศทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งมองไปข้างหน้าสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายที่มุ่งเน้น กลยุทธ์หลัก และแผนงานที่สำคัญดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1

ระบบและกลไกตลาดประกันภัยมีเสถียรภาพ

เป้าหมาย	กลยุทธ์
1. บริษัทประกันภัยมีความเข้มแข็งทางการเงิน	- เสริมความมั่นคงของบริษัทประกันภัย โดยเน้นให้เป็นบริษัทขนาดใหญ่
2. การบริหารจัดการมีคุณภาพและมีธรรมาภิบาลที่ดี	- สร้างความเชื่อมั่นต่อบริษัทประกันภัย โดยเน้นการสร้างธรรมาภิบาล
3. คนกลางประกันภัยมีมาตรฐานจรรยาบรรณที่ดี	- พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานจรรยาบรรณของบุคลากรประกันภัย โดยเน้นการตรวจสอบประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
4. ระบบการกำกับดูแลสอดคล้องกับมาตรฐานสากล	- ผลักดันการใช้หลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยเน้นการแก้กฎหมาย / กฎระเบียบต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ

แผนงาน

- กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยตามระดับความเสี่ยง (Risk-based Supervision) โดยการกำหนดให้บริษัทต้องดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง (Risk-based Capital; RBC)
- ส่งเสริมให้บริษัทที่มีขนาดเล็กมีการควบรวมกิจการเข้าด้วยกัน (Merger) เพื่อให้บริษัทมีขนาดใหญ่ขึ้น มีศักยภาพในการดำเนินการมากขึ้น
- กำหนดให้บริษัทประกันภัยต้องเป็นบริษัทมหาชน เพื่อเพิ่มช่องโอกาสในการระดมทุน
- ส่งเสริมให้ธุรกิจประกันภัยมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี มีความโปร่งใส และมีการกำหนดข้อพึงปฏิบัติที่ดี โดยจัดให้มีระบบและกลไกติดตามกำกับดูแลให้บริษัทประกันภัยและผู้เกี่ยวข้องต่างๆ ปฏิบัติตามอย่างมีประสิทธิภาพเป็นรูปธรรม
- พัฒนาบุคลากรประกันภัย ให้มีความรู้และจรรยาบรรณที่ดี (Knowledge & Ethic) ความเป็นมืออาชีพ มีจิตใจพร้อมให้บริการ (Service Mind) ทั้งก่อนและหลังการขาย
- สนับสนุนให้มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ (Credit Rating) ของบริษัทประกันภัยโดยสถาบันการจัดอันดับที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ

วัตถุประสงค์ที่ 2	ธุรกิจประกันภัยมีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศ
--------------------------	--

เป้าหมาย	กลยุทธ์
1. สร้างหลักประกันทางการเงินให้กับภาคธุรกิจการค้าการลงทุน	- พัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยให้สอดคล้องกับสภาพความเสี่ยงภัย ความจำเป็น และความต้องการของตลาดการค้าการลงทุน
2. มีส่วนในการยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน	- พัฒนากิจกรรมประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองประชาชนในระดับฐานรากและผู้สูงอายุมากขึ้น
3. เพิ่มการระดมเงินออมจากภาคครัวเรือนในประเทศ	- ส่งเสริมการออมระยะยาวของประชาชนในทุกช่วงวัยด้วยระบบประกันภัย
4. ประชาชนสามารถเข้าถึงสินค้าและบริการได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว	- เพิ่มช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันภัยให้กระจายสู่ประชาชนได้มากขึ้น

แผนงาน

- พัฒนารูปแบบกิจกรรมประกันภัยใหม่ๆ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจการค้าการลงทุนต่างๆ มีหลักประกันความมั่นคงและได้รับความคุ้มครองจากระบบประกันภัย
- ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยให้ประชาชนในทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงสินค้าประกันภัยและได้รับความคุ้มครองจากระบบประกันภัยอย่างทั่วถึง
- ส่งเสริมการพัฒนาูปแบบกิจกรรมประกันชีวิตที่เป็นการลงทุนระยะยาว (Long Term Saving) และกิจกรรมประกันวินาศภัยที่มีรูปแบบการออมควบคู่ ให้มีประเภทกิจกรรมหลากหลายมากยิ่งขึ้น
- ส่งเสริมมาตรการจูงใจทางด้านภาษี เพื่อให้ประชาชนใช้รูปแบบการออมด้วยระบบประกันชีวิตและประกันวินาศภัยมากขึ้น
- ส่งเสริมให้มีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันภัยผ่านธนาคารพาณิชย์ /ธนาคารเฉพาะกิจ สถาบันการเงิน และองค์กรให้บริการหรือธุรกิจอื่นๆ มากยิ่งขึ้นโดยเน้นที่เป็นกิจกรรมประกันภัยมาตรฐาน

วัตถุประสงค์ที่ 3

ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อระบบประกันภัย

เป้าหมาย	กลยุทธ์
1. ประชาชนและผู้ประกอบธุรกิจการค้าทำประกันภัยเพิ่มมากขึ้น	- สร้างความเข้าใจให้ประชาชนใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยมากขึ้น
2. ผู้เอาประกันภัยได้รับการคุ้มครองสิทธิประโยชน์อย่างครบถ้วน	- พัฒนากลไกในการคุ้มครองประชาชนและผู้มีสิทธิประโยชน์ให้ได้รับการคุ้มครองตามสัญญาประกันภัยที่รวดเร็วและครบถ้วน
3. ภาคธุรกิจประกันภัยมีการกำกับดูแลกันเองมากขึ้น	- สนับสนุนให้สมาคมธุรกิจประกันภัยมีบทบาทในการกำกับการปฏิบัติตามข้อพึงปฏิบัติที่ดี และมาตรฐานจรรยาบรรณของวิชาชีพ
4. ผู้ประกอบธุรกิจประกันภัยแข่งขันกันพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ	- อำนวยความสะดวกให้ธุรกิจประกันภัยมีบทบาทในการรับเลี้ยงภัยและการวางแผนทางการเงินของประชาชนมากขึ้น

แผนงาน

- เน้นการประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้เข้าถึงประชาชนกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์และผ่านแนวร่วมเครือข่ายต่าง ๆ โดยเน้นให้มีการบูรณาการการเผยแพร่ความรู้ด้านการประกันภัยร่วมระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจประกันภัย
- จัดตั้งกองทุนคุ้มครองผู้เอาประกันภัย (Policyholder Protection Fund)
- กำหนดให้บริษัทประกันภัยต้องดูแลลูกค้าตนเองโดยให้ทุกบริษัทจัดตั้งหน่วยงานรับเรื่องร้องเรียนและจัดการตกลงชดเชยเงินผลประโยชน์หรือค่าสินไหมทดแทน (Claim Settlement Unit)
- สนับสนุนให้ภาคธุรกิจประกันภัยจัดตั้งหน่วยงานกลางหรือองค์กรพิจารณาตัดสินข้อพิพาทด้านการประกันภัย (Insurance Disputes Resolution Organization; IDRO)
- ส่งเสริมบทบาทของสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพด้านประกันภัย ในการให้การดูแลช่วยเหลือหรือรับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการประพฤติปฏิบัติของสมาชิก
- กำหนดให้บริษัทประกันภัยต้องจัดทำเอกสารคู่มือผู้ถือกรมธรรม์ฯ แนบไปกับกรมธรรม์ประกันภัยทุกฉบับ โดยต้องเปิดเผยและระบุสาระสำคัญตามที่กำหนดให้ชัดเจน

วัตถุประสงค์ที่ 4 | สำนักงาน ค.ป.ท. เป็นองค์กรที่มีคุณภาพ

เป้าหมาย	กลยุทธ์
1. เป็นองค์กรที่มีความโปร่งใส เชื่อถือได้ และมีธรรมาภิบาลที่ดี	- ปลุกฝังวัฒนธรรมในการทำงานของบุคลากรให้มีค่านิยมร่วม (Share Values) ที่เน้นความรอบรู้ เข้าใจ และทันเหตุการณ์
2. เป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี	- จัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อบริหารความเสี่ยงด้าน Strategic Risk และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงด้าน Operational Risk
3. เป็นองค์กรที่ทันสมัย มีข้อมูลถูกต้อง ครบถ้วน และทันเวลา	- มุ่งเป็น e-Agency มีข้อมูลที่ทันสมัย ทันเวลา และเป็นสากล
4. มีพนักงานที่มีคุณภาพ มีทักษะหลากหลาย มีความยืดหยุ่น และเข้าใจธุรกิจ	- มี Recruitment Policy และแผนพัฒนาบุคลากรที่พร้อมรองรับการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ขององค์กร

แผนงาน

- ปลุกฝังให้บุคลากรขององค์กรมีวิสัยทัศน์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และสามารถเป็นผู้นำในการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรได้
- จัดให้มีระบบติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ขององค์กรที่ทันสมัย รวมทั้งให้เป็นองค์กรที่มีการบริหารความเสี่ยงที่ดี โดยมีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk) และแผนบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational Risk)
- ปรับปรุงกฎหมาย กฎเกณฑ์ กติกา และเครื่องมือในการกำกับดูแลให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพการณ์ และเป็นไปตามมาตรฐานสากล
- พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน/บริษัทประกันภัย
- จัดทำฐานข้อมูลด้านทรัพยากรบุคคลอย่างเป็นระบบเพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับการสร้างสมรรถภาพเชิงกลยุทธ์ (Building Strategic Capacity) ให้กับองค์กร
- มีการบริหารผลการปฏิบัติงานของบุคลากรและพัฒนาทรัพยากรบุคคลบนหลักสมรรถนะ (Competency)

(ร่าง)

แผนการประมาณการค่าใช้จ่ายปี 2551-2555

ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

เพื่อให้แผนการปฏิบัติงานสามารถดำเนินการได้ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ คปภ. จึงได้จัดทำแผนการประมาณการค่าใช้จ่ายที่จะต้องใช้ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานต่างๆ ตามวัตถุประสงค์เป้าหมาย กลยุทธ์หลัก และแผนงานสำคัญที่มุ่งเน้นได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยได้กำหนดแผนการประมาณการค่าใช้จ่ายไว้ต่อเนื่อง 5 ปี ดังนี้ (รายละเอียดตามแนบ)

หน่วย:บาท

	2551	2552	2553	2554	2555
รวม	790,952,000	774,562,000	827,970,000	898,204,000	974,555,000
ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานและลูกจ้าง	428,556,000	462,841,000	499,868,000	539,858,000	583,047,000
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	342,952,000	290,333,000	304,575,000	332,466,000	363,040,000
ผลประโยชน์ตอบแทน คณะกรรมการคปภ.และอนุกรรมการ	19,444,000	21,388,000	23,527,000	25,880,000	28,468,000

ประมาณการค่าใช้จ่าย ประจำปี พ.ศ. 2551 - 2555

รายการ	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
รวมทั้งสิ้น	790,952,000	774,562,000	827,970,000	898,204,000	974,555,000
1. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานและลูกจ้าง	428,556,000	462,841,000	499,868,000	539,858,000	583,047,000
1.1 เงินเดือน (6%จากงบผูกปี 51[155,499,300*4%]*2.5)	428,556,000	462,841,000	499,868,000	539,858,000	583,047,000
2. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	342,952,000	290,333,000	304,575,000	332,466,000	363,040,000
2.1 ค่าตอบแทน	4,000,000	4,400,000	4,840,000	5,324,000	5,856,000
2.2 ค่าใช้สอย	254,332,000	251,151,000	263,895,000	287,718,000	313,817,000
2.2.1. ค่าเช่าทรัพย์สิน	99,000,000	99,000,000	99,000,000	108,900,000	119,790,000
2.2.1.1 ค่าเช่าสำนักงานประกันภัย 75 จังหวัด (30,000*75*12)	27,000,000	27,000,000	27,000,000	29,700,000	32,670,000
2.2.1.2 ค่าเช่าอาคารส่วนกลาง (10,000*600*12)	72,000,000	72,000,000	72,000,000	79,200,000	87,120,000
2.2.2 ค่าจ้างเหมาบริการ	51,850,000	40,700,000	44,770,000	49,249,000	54,172,000
2.2.2.1 ค่าจ้างเหมาบริหารอาคารและอื่นๆ	11,330,000	12,463,000	13,709,000	15,081,000	16,588,000
2.2.2.2 ค่าจ้างเหมาบำรุงรักษาคอมพิวเตอร์	25,670,000	28,237,000	31,061,000	34,168,000	37,584,000
2.2.2.3 ค่าจ้างเหมาตกแต่งอาคารสำนักงาน (15% ค่าเช่าทรัพย์สิน)	14,850,000	-	-	-	-
2.2.3 ค่าสาธารณูปโภค	15,600,000	17,161,000	18,877,000	20,763,000	22,839,000
2.2.4 ค่าสมาชิกอื่นองค์กรประกันภัยระหว่างประเทศ	450,000	450,000	450,000	450,000	450,000
2.2.5. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	87,432,000	93,840,000	100,798,000	108,356,000	116,566,000
2.2.5.1 ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและส่งเสริมความรู้ในประเทศ (0.03% เงินเดือน)	12,857,000	13,886,000	14,997,000	16,196,000	17,492,000
2.2.5.2 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศ	12,000,000	13,200,000	14,520,000	15,972,000	17,569,000
2.2.5.3 ค่าจ้างที่ปรึกษาโครงการพัฒนาระบบบริหาร	-	-	-	-	-
2.2.5.4 สวัสดิการค่ารักษาพยาบาล (15,000 X 500)	7,500,000	8,250,000	9,075,000	9,983,000	10,981,000
2.2.5.5 เงินสำรองเลี้ยงชีพ (10% ของบุคลากร)	42,856,000	46,285,000	49,987,000	53,986,000	58,305,000
2.2.5.6 เงินตอบแทนพิเศษพนักงาน (11.1081*10%)	12,219,000	12,219,000	12,219,000	12,219,000	12,219,000
2.3 ค่าวัสดุ	15,220,000	16,742,000	18,416,000	20,258,000	22,284,000
2.4 ค่าใช้จ่ายในการจัดหาระบบคอมพิวเตอร์และยานพาหนะ	69,400,000	18,040,000	17,424,000	19,166,000	21,083,000
3. ผลประโยชน์ตอบแทนคณะกรรมการคปก.และอนุกรรมการ	19,444,000	21,388,000	23,527,000	25,880,000	28,468,000

ประมาณการรายรับของสำนักงาน คปภ.

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทรายรับ	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
ค่าธรรมเนียม	101	103	105	107	109
เงินสมทบ	652	695	740	789	840
รวม	753	798	845	896	949

- หมายเหตุ**
1. อัตราเงินสมทบที่บริษัทต้องนำส่งให้แก่สำนักงาน คปภ. ให้เป็นไปตามที่ คปภ. ประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี โดยคำนึงถึงรายจ่ายที่เหมาะสมในการดำเนินงาน แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 0.5 ของเบี้ยประกันภัยที่บริษัทได้รับในรอบ 3 เดือน
 2. ประมาณการรายได้จากเงินสมทบข้างต้น คำนวณจากฐานประมาณการรายจ่ายของสำนักงาน คปภ. ประกอบกับการร่วมหารือกับภาคธุรกิจประกันภัย โดยในเบื้องต้นได้ประมาณการอัตราเงินสมทบ ดังนี้

ธุรกิจประกันวินาศภัย กำหนดตามช่วงของเบี้ยประกันภัยรับโดยตรง ดังนี้

- ชั้นที่ 1 เบี้ยประกันภัยรับโดยตรงส่วนแรก 1,000 ล้านบาท (0.3%)
 ชั้นที่ 2 เบี้ยประกันภัยรับโดยตรงส่วนที่เกิน 1,000 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 5,000 ล้านบาท (0.25%)
 ชั้นที่ 3 เบี้ยประกันภัยรับโดยตรงส่วนที่เกิน 5,000 ล้านบาท (0.2%)

ธุรกิจประกันชีวิต กำหนดดังนี้

- ประเภทที่ 1 เบี้ยประกันภัยรับโดยตรงปีแรก (0.3%)
 ประเภทที่ 2 เบี้ยประกันภัยรับโดยตรงปีต่อไป (0.15%)
 ประเภทที่ 3 เบี้ยประกันภัยรับโดยตรงจ่ายครั้งเดียว (0.15%)
 ประเภทที่ 4 เบี้ยประกันภัยรับโดยตรงของผลิตภัณฑ์ Universal life และ Unit link (0.1%)

หน่วย: บาท

อัตราการเก็บเงินสมทบ	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
ธุรกิจประกันชีวิต	294,963,251.76	312,661,046.86	331,420,709.68	351,305,952.26	372,384,309.39
ธุรกิจประกันวินาศภัย	357,426,331.00	382,446,174.17	409,217,406.36	437,862,624.81	468,513,008.54
รวม	652,389,582.76	695,107,221.03	740,638,116.04	789,168,577.06	840,897,317.94